Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26467
Copyright: Admont, Benediktinerstift

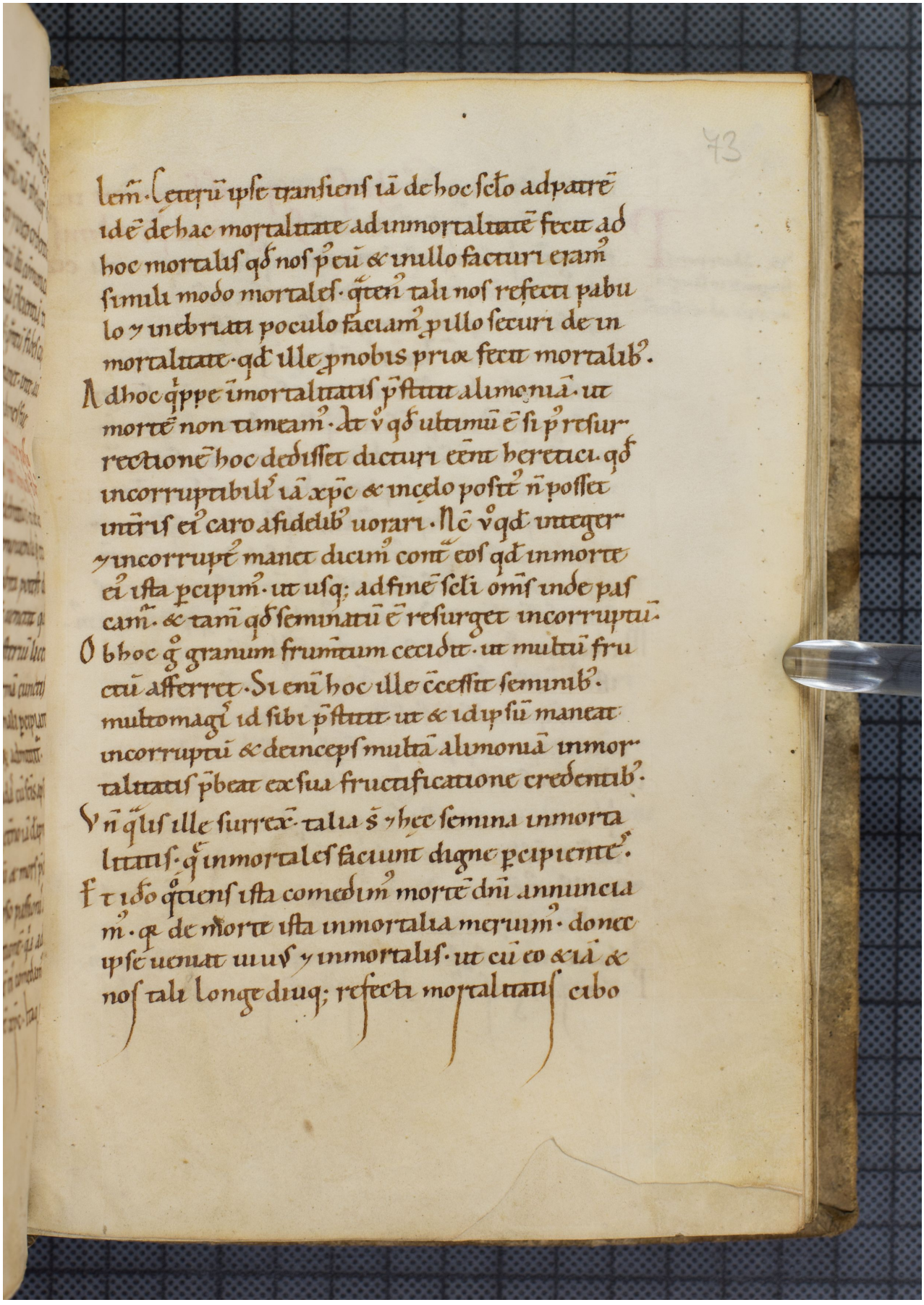

lem. Ceterū ipse transiens ū de hoc sclo ad patrē
id ē de hac mortalitate ad immortalitatē fecit ad
hoc mortalis qđ nos p̄ eū & in nullo facturi eram
simili modo mortales. qui ergo tali nos refecti pabu
lo & inebriati poculo faciam̄ p̄ illo securi de im
mortalitate. qđ ille p̄ nobis prior fecit mortalib̄.
Ad hoc q̄ppe ē immortalitatis p̄ stitit alimonia. ut
morte non tameam̄. dic v̄ qđ ultimū ē si p̄ resur
rectionē hoc dedisset dicturi erant heretici. qđ
incorruptibili ū xp̄o & in cēlo posit̄ n̄ posset
inter is ei caro a fidelib̄ uorari. Sē v̄ qđ integer
& incorrupt̄ manet dicim̄ cōtra eos qđ in morte
ei ista p̄cipim̄. ut usq; ad finē sēli om̄s inde pas
cam̄. & tam qđ seminatū ē resurget incorruptū.
Ob hoc q̄ granum frumentum cecidit. ut multū fru
ctū afferret. Si enī hoc ille ēcessit semin̄.
multo magis id sibi p̄ stitit ut & id ip̄sū maneat
incorruptū & de incepsa multa alimonia immor
talitatis p̄ beat ex sua fructificatione credentib̄.
Vn̄ q̄lis ille surrexit. talis & hec semina immorta
litatis. q̄ immortales faciunt digne p̄cipientes.
Fr ido q̄ iens ista comedim̄ morte dn̄i annuncia
m̄. q̄ de morte ista immortalia meruim̄. donec
ip̄se ueniat unus & immortalis. ut cū eo & ipā &
nos tali longe diuq; refecta mortalitatis cibo